

Winterwerk 2020 2021

Vorming en Toerusting PGDAW

Bruggen slaan .....

foto omslag: Pont de Normandie, Le Havre.

Bruggen slaan.....

De uitdrukking "bruggen slaan" hoort meer bij *onze* cultuur dan bij de cultuur van Palestina. Daarom beschikt niet de Bijbel, maar onze eigen taal over zoveel (spreek)woorden die met bruggen te maken hebben:

Over de brug komen, iemand over de brug helpen, dat is een brug te ver, de brug is opgehaald, de brug tussen ons is afgebroken, hij komt over een gouden brug, een brug slaan tussen twee partijen, een draaibrug, een ophaalbrug, een wipbrug, een rolbrug, voor de brug zitten, mijn auto staat op de brug, een brugwachter, de brug van mijn bril is gebroken, de kapitein staat op de brug, een brug in je mond, een brugfunctie hebben en praten als Brugman.....

Maar al is de Bijbel niet vertrouwd met het woord "brug", het wil niet zeggen dat het woord dwars staat op wat de Bijbel ons wil zeggen. Integendeel: de Babyloniërs wilden een toren (*brug*) bouwen tussen de aarde en de hemel. Maar de toren stortte in. Want een brug tussen aarde en hemel wordt niet vanuit *mensen* maar vanuit *God* gebouwd.

De ultieme brug die de hemel ons heeft aangereikt, heeft vorm gekregen in de komst van Jezus Christus. Hij is bij uitstek onze brug geworden tussen aarde en hemel.

In dit nieuwe seizoen worden binnen onze gemeente ook *andere* bruggen geslagen. We zijn op weg gegaan vanuit drie afzonderlijke wijkgemeenten naar één kerk met één kerkenraad en verschillende werkgroepen. We hopen dat dit proces ons bruggen aan zal reiken waarover we met z'n allen kunnen gaan. Wij - als commissie Vorming en Toerusting - waren al jaren gewend om te denken vanuit één gemeente. Toch heeft dit boekje voor het nieuwe seizoen een iets andere inhoud dan voorheen: de activiteiten van de verschillende "vierplekken" zijn deze keer niet opgenomen. We weten op dit moment nog niet hoe alle ontwikkelingen hun nieuwe vorm

zullen krijgen, vandaar de keus om deze keer alleen ons eigen programma-aanbod op te nemen.

Zoals u van ons gewend bent: weer volop keus uit een gevarieerd programma.

Wat ons betreft: tot ziens op 'onze' avonden !

Jelle J. Wagenaar	294212	j.j.wagenaar@knid.nl
Grytsje Woudstra	297186	kgwoudstra@hotmail.com
Johanna Schaap	294398	johannaschaap@outlook.com
Jaap Schaap	294398	j.schaap@hccnet.nl
Tom Geertsma	292712	t.geertsma1@knid.nl

***Uw opgave is niet helemaal vrijblijvend..... Zoals u weet, zijn onze onderwerpen niet gratis. Sprekers, een film of een voorstelling kosten geld. En soms komen sprekers van ver naar Dokkum..... Houdt u zich daarom aan uw afspraak en noteer de data vooraf in uw agenda!!!
En mocht u onverhoopt toch verhinderd zijn, doe ons dan tijdig bericht. Wij kunnen dan de afweging maken een avond wel of niet door te laten gaan.....***

Ook dit jaar weer: na afloop van een avond of middag is er een collecte ter bestrijding van de onkosten.

Voor koffie of thee betaalt u € 1.50

1. The book thief

Nu het 75 jaar geleden is dat we werden bevrijd, leek het ons toepasselijk te starten met een film die zich afspeelt tijdens de tweede wereldoorlog.

De verfilming van de bestseller *The Book Thief* vertelt het ontroerende verhaal van het bijzondere meisje Liesel. Wanneer haar moeder tijdens de Tweede Wereldoorlog niet meer voor haar kan zorgen, wordt Liesel geadopteerd door een Duits echtpaar. Liesel kan aanvankelijk niet lezen, maar haar adoptievader geeft haar les en ze ontwikkelt een passie voor boeken. Ze vindt een vriend in de Joodse Max, die onderduikt in het huis van haar adoptieouders. Terwijl de situatie om hen heen met de dag slechter wordt, bieden woorden en fantasie een uitweg om te ontsnappen aan de werkelijkheid.

Datum: woensdag 16 september
Tijd: 19.45 u.
Plaats: de Fontein

2. Als kinderen andere wegen gaan .....

Nogal wat jongeren verdwijnen uit de kerk; kerkenraden, gemeenteleden en (groot)ouders vragen zich af wat zij verkeerd hebben gedaan, of anders hadden kunnen doen, en *nu* kunnen doen. Valt er met de (klein)-kinderen nog te praten over het geloof? De tieners,

twintigers en dertigers van nu maken kennis met een heel andere wereld dan hun ouders en grootouders. Er is een enorm aanbod van gedachten, opvattingen, leefstijlen en muziekculturen.

Internet opent mogelijkheden die ongelooflijk boeiend zijn en om goede omgang vragen. Aan geloof en levensoriëntatie worden oude en nieuwe vragen gesteld. De mogelijkheid om andere wegen te gaan dan de ouders deden, wordt onophoudelijk aangeboden. De vanzelfsprekendheid om het spoor van de ouders te volgen is weggesijpeld. Kerk en geloof lijden een groot betekenisverlies.

ds. Margriet van der Kooi is geestelijk verzorger (liever: zielzorger) van het Daan Theeuwes Centrum te Woerden. Op deze avond spreekt ze over het 'huiswerk' van de christelijke gemeente en van ouders en grootouders als (klein)kinderen niet de weg van hun (groot)ouders en de christelijke gemeente gaan. Zij verkent met ons thema's als loslaten, hoe kinderen van (groot)ouders zijn, maar vooral ook van de christelijke gemeente, en zoekt naar het vinden van betekenis voor een nieuwe generatie. Maar ook over hoe teleurstelling een weg naar God kan zijn.

Datum: **dinsdag 29 september**
Tijd: **20.00 u.**
Plaats: **de Herberg.**

3. De uitdaging van geloven in de 21e eeuw.

Geloven in de 21e eeuw. Kan dat nog wel? Allerwege hoor je van secularisatie, geloofsafval, kerkverlating en kerksluiting. Hoe zal de christelijke gemeente, hoe zal het christelijk geloof deze eeuw overleven?

Zijn er hoopvolle tekenen en ontwikkelingen? En welke zijn deze dan?

Of ook: wordt de situatie van de kerk in Europa en in Nederland te zwart afgeschilderd?

In de lezing van deze avond zal **Andries Knevel** een schets geven van de cultuur waarin we leven, maar tegelijkertijd veel tekenen van hoop aanwijzen.

Er is juist in onze tijd een groeiend geestelijk leven waarneembaar maar dat haalt de krantenkoppen minder dan wanneer een kerk gesloten wordt.

Geloven in de 21e eeuw.....

Saaai wordt het in ieder geval niet.

Datum: donderdag 15 oktober

Tijd: 20.00 u.

Plaats: de Fontein

4. Wandelen met God.

Annemarie van Heijningen zal ons door middel van een aantal vragen proberen te laten zien hoe we kunnen "Wandelen met God".

Want hoe kunnen we wandelen met God als we het zo druk in ons leven hebben dat het ons opjaagt en voortstuwt?

Als er verwarring is bij christenen onderling en als we dreigen op te gaan in de massa?

Annemarie van Heijningen-Steenbergen is schrijver, spreker en vaste columnist bij EO-Visie. Boeken die op haar naam staan, zijn o.a.: "Ik kan het niet loslaten", "Voor jou wil ik de allerbeste mama zijn", "Refomeisje" en "Getrouwd zijn is de hemel niet".

Haar nieuwste boek is: "Ben je mooi gezegend mee", een luchtige speurtocht langs de meest uiteenlopende levensitems. Als Annemarie spreekt, is dat met een mengeling van levensernst en luchtigheid. Ze houdt er van om in alles wat ze zegt en schrijft de verbinding te leggen tussen het geloof in God en het weerbarstigste dagelijkse leven.

Er zal een boekentafel aanwezig zijn met de boeken van Annemarie.

Datum: dinsdag 17 november
Tijd: 20.00 u.
Plaats: Grote Kerk

5. Een glimp van de hemel.

Ds. Jan Riemersma, auteur van het boek 'Een glimp van de hemel', vertelt in woord en beeld over de diepere laag in Rembrandts schilderijen. Rembrandt is gefascineerd door de Bijbelse verhalen en deze fascinatie heeft in combinatie met zijn persoonlijk leven prachtige werken opgeleverd.

Riemersma laat zien, hoe Rembrandt in zijn werken iets van God laat oplichten. Ook diens knappe psychologische kijk op de mens komt naar voren.

Samen met ons gaat Jan Riemersma op zoek naar het geheim van Rembrandt.

Jan Riemersma (1956, Ternaard) was gemeentepredikant en daarna ouderenvastor in Sliedrecht.

Datum: donderdag 26 november

Tijd: 15.00 u.

Plaats: de Herberg

6. Messiah, G.F. Händel

In de tijd van advent willen we ons graag laten ontroeren door de prachtige muziek van de componist G.F. Händel.

In 1737 componeerde hij het prachtige werk "MESSIAH" in slechts 24 dagen.

Het verhaal gaat dat Händel was bevangen door een soort goddelijke inspiratie bij het componeren van de Messiah. Hij werkte bijna aan één stuk door, liet zijn eten staan, en schijnt na het voltooiën van het beroemde *Hallelujah* te hebben uitgeroepen dat hij de hemel voor zich had gezien.

Aan het eind van het manuscript schreef hij de letters "SDG", die staan voor "Soli Deo Gloria" - alleen aan God de glorie. De Messiah was bedoeld om rond Pasen uitgevoerd te worden - daarom was de première ook op 13 april. Maar vanwege het eerste deel en de hoopvolle toon is het de geschiedenis in gegaan als een typisch kerststuk.

Vanavond **kijken** en luisteren we naar één van de mooiste opnames van de Messiah, uitgevoerd door gerenommeerde Australische musici en solisten. Een belevenis om niet te missen! Jelle Wagenaar zal een korte inleiding en lezing van de bijbehorende Bijbelteksten verzorgen.

Datum: dinsdag 15 december

Tijd: 19.30 u.

Plaats: de Fontein.

7. Geloven in God in een onttoverde wereld.....

Steeds meer mensen vinden het moeilijk, ja onmogelijk om in God te geloven. Vroeger leek het gemakkelijker en meer vanzelfsprekend om Gods aanwezigheid te ervaren: in de natuur, in de geschiedenis, in je eigen leven.

Welke ontwikkelingen hebben tot deze omslag geleid en is geloven in God in deze onttoverde, (post-)moderne tijd toch mogelijk?

In de media wordt vaak beweerd, dat men na enige studie onmogelijk nog in God kan geloven en dat men daarom ook de kerk vaarwel heeft gezegd.

Zijn hun argumenten en redeneringen eigenlijk wel houdbaar en hoe kan God opnieuw van betekenis worden?

De inleider **Dr. Cees Huisman** (em.-pred. PKN) uit Meppel, nodigt de aanwezigen uit om aan de hand van enkele puntige vragen met hem en met elkaar in gesprek te gaan.

Datum: donderdag 14 januari

Tijd: 20.00 u.

Plaats: Grote Kerk.

8. Cultuurchristenen houden christenen een spiegel voor

Ds. Matthijs Schuurman, predikant van de Hervormde Gemeente Oldebroek, gaat vanavond met ons dieper in op het begrip "cultuurchristenen". Over deze lezing zegt hij (alvast) het volgende:

"Ook *buiten* de kerk is er respect en waardering voor de erfenis van de christelijke traditie. De één hecht aan de christelijke feesten als Kerst en Pasen. Een ander waardeert het christendom vanwege de kunstuitingen: de architectuur van de kerkgebouwen, de muzikale erfenis, de Bijbelverhalen, psalmen en liederen, schilderkunst die Bijbelverhalen verwerkt. Naast het culturele aspect, kan er waardering zijn voor de erfenis van het christendom vanwege de normen en waarden die door het christendom zijn overgeleverd: van persoonlijke deugden zoals naastenliefde en bescheidenheid tot mensenrechten en opvattingen die ons rechtssysteem hebben gevormd. Of ze waarderen thema's waar het christendom zich mee bezighoudt, zoals erfzonde, schepping en rentmeesterschap.

De mensen buiten de kerk die deze erfenis waarderen, kunnen we *cultuurchristenen* noemen: ze "hebben iets met het christelijk geloof", maar zien zichzelf niet persé als gelovig. Hun affiniteit gaat vooral via de culturele erfenis. Over cultuurchristenen wordt nogal eens negatief gedaan, omdat ze in het midden laten of ze gelovig zijn of niet. Voor de critici delen ze wel in de lusten van het geloof, maar niet in de lasten. Naar mijn idee wordt er te negatief gedaan over het cultuurchristendom. Het laat in ieder geval zien dat het christendom in uitingsvormen fascinerend kan zijn voor mensen buiten de kerk of mensen die zich niet gelovig willen noemen. Het laat ook iets zien van de impact van het evangelie op de cultuur.

Een nieuwe ontwikkeling is dat cultuurchristenen het christendom gaan gebruiken om de eigen identiteit en de eigen cultuur te verdedigen in een samenleving waarin meerdere godsdiensten aanwezig zijn. Cultuurchristenen kunnen zich bijvoorbeeld negatief uitlaten over de invloed van de islam in deze tijd.

Moeten we alsnog afscheid nemen van cultuurchristendom? Moeten we cultuurchristenen bekritisieren dat zij het christendom misbruiken om hun eigen identiteit veilig te stellen? Of heeft het cultuurchristendom in zijn huidige vorm de kerk ook iets te zeggen?

Datum: **dinsdag 26 januari**
Tijd: **20.00 u.**
Plaats: **de Herberg**

9. Citer, cimbel, tamboerijn.....zang en muziek in de Bijbel.

Citer en cimbel, we zingen er lustig van (Psalm 150), maar we spelen er nooit meer op. Maar op menig kerkorgel hebben ze wel een eigen register gekregen! Wanneer en hoe wordt in de Bijbel muziek gemaakt? En waarmee dan? Wanneer en waarom wordt er gezongen? Over dansen maar niet gesproken. En wanneer maken *wij* muziek en zingen *wij*?

Paulus noemt in zijn brief aan de gemeente in Efeze het gezang het meest 'Geest-verruimende middel':

"spreek elkaar aan met psalmen, hymnen en geestelijke gezangen...".

En de Schrift eindigt met het visioen van de ononderbroken hemelse lofzang door de engelen en de heiligen.

Wat betekent dit alles voor de vormen, waar wij met elkaar vandaag de dag de eredienst vieren? Hoe onmisbaar zijn muziek en zang voor ons gemeente-zijn?

De **lieddichter/theoloog Sytze de Vries** gaat deze muzikale wandeling door de Schrift én door de praktijk van nu met ons maken, op

Datum: 9 februari 2021

Tijd: 20.00 u.

Plaats: de Fontein

In de pauze is een boekentafel aanwezig, waar o.a. zijn diverse liedbundels in te zien en aan te schaffen zijn.

10. De niet-westerse Jezus....

Het verzelfstandigingsproces van de voormalige zendingskerken in Afrika en Azië kan beschouwd worden als de grootste verandering die zich in het twintigste-eeuwse christendom heeft voorgedaan.

Van zendingskerken zonder eigen theologie met hooguit een eigen bijbelvertaling zijn deze kerken nu uitgegroeid tot zelfstandige kerken met een eigen theologie. Die ontwikkeling heeft ook zijn sporen nagelaten in de wijze waarop men zich de figuur van Jezus Christus voorstelt. De afgelopen decennia is er een vloedgolf aan publicaties verschenen over Jezus-

beelden uit Afrika en Azië. Jezusbeelden die vaak in wisselwerking met de eigen religieuze context zijn ontstaan en mede de sporen dragen van de dialoog met ondermeer het hindoeïsme, het boeddhisme, de islam en de traditionele Afrikaanse godsdiensten.

Dr. Martien Brinkman woont in de Bilt en was tot aan zijn pensionering hoogleraar oecumenische/interculturele theologie aan de VU te Amsterdam. N.a.v. zijn boek "De niet-westerse Jezus" gaan we deze avond in op een aantal vragen:

Hoe kijken we vanuit het Westen tegen die nieuwe beelden aan? Zijn ze een bedoeld of onbedoeld effect van de westerse zending? Wat betekent dat voor ons?

Datum: dinsdag 23 februari
Tijd: 20.00 u.
Plaats: Grote Kerk.

11. Film: Beautiful boy

Vorig seizoen niet vertoond i.v.m. de coronamaatregelen. Nu in de reprise.....

Journalist David Sheff en zijn getalenteerde tienerzoon Nic, zijn twee handen op één buik.

Wanneer David ontdekt dat Nic worstelt met een drugverslaving, stort zijn wereld in. David besluit alles in het werk te stellen om zijn zoon te begrijpen en te redden.

Maar hoe red je iemand die misschien niet gered *wil* worden? Is loslaten de enige mogelijkheid?

De film Beautiful boy vertelt het waargebeurde verhaal van een onvoorwaardelijke liefde tussen een vader en zijn zoon.

In zijn Engelstalig debuut verbaast regisseur Felix van Groeningen (*'The broken Circle Breakdown'*, *'De helaasheid der dingen'*) eens te meer met een ontroerende film over hoop en liefde.....

Datum: donderdag 4 maart

Tijd: 19.30 u.

Plaats: de Fontein

12. Het traject der dankbaarheid.

(of wat er gebeurt in de liturgie van de eredienst.....)

Door **Dr. Jan Chr. Vaessen**

Dankbaarheid kun je vanuit verschillende kanten bekijken. De Franse filosoof Paul Ricoeur heeft een boek geschreven met de titel *Parcours de la reconnaissance* wat zoveel betekent als 'Traject van de dankbaarheid'. Dat traject gaat van a) kennen via b) herkennen naar c) erkennen. Het kennen is dan vooral rationeel, bij het herkennen komt de ander en de gemeenschapszin erbij en in het erkennen – de echte dankbaarheid - is de hele mens (hoofd, hart en buik) in het spel.

We gaan dit traject ook afleggen en wel op 16 maart 2021. En we gaan ons begrip dankbaarheid daarbij vooral toespitsen op wat er gebeurt in de liturgie van de eredienst. Ook daar kun je spreken van een traject: van a) smeekbede (het kyriegebed – voor de nood van de wereld - of schuldbelijdenis en bemoediging) via b) het gebed van de zondag, of het gebed om verlichting met de Heilige Geest bij de opening van de Schrift, naar c) de voorbeden, het dankgebed en het stille gebed waar tenslotte de dankbaarheid in de volle betekenis van het woord gaat vibreren en resoneren.

En zo gaan we proberen om deze avond aan een heel andere, dieper doorleefde dankbaarheid handen en voeten te geven.

Datum: dinsdag 16 maart

Tijd: 20.00 u.

Plaats: Grote Kerk

13. Met het oog op het einde.....

De dood ligt steeds op de loer. Dat ervaren we heel duidelijk in de tijd van de coronacrisis. Mensen worden ziek en de kans op overlijden is groot, zeker voor kwetsbare ouderen.

Maar toch....

De betere levensomstandigheden en de toenemende medische mogelijkheden zorgen er voor dat we steeds ouder worden. Ook bij de corona-infecties sterven minder mensen dan 100 jaar leden bij de Spaanse griep. Dat ouder worden gaat wel gepaard met veel meer chronische ziekten en vaak ook een langere, soms pijnlijke weg met veel lijden naar het einde. Er

komt dan ook een hele nieuwe discussie op gang. Sommigen menen dat mensen het recht hebben om als ze het gevoel van een voltooid leven hebben te vragen om stervenshulp. Maar ook de vraag *wie* er dan uiteindelijk beslist, dringt zich op. Wie beslist over een behandeling als er een dodelijke ziekte gaat optreden? Kan men weigeren om allerlei ingewikkelde behandelingen toe te passen? Wanneer stoppen we de behandeling omdat die zinloos is geworden? Maar hoe neem je een beslissing? Zeker in deze tijd met de druk op verpleeghuizen, ziekenhuizen en IC's moet deze discussie worden gevoerd. Zou je in elk geval daarover in gezonde dagen niet moeten praten en zou je niet iets op papier moeten zetten, een levenstestament, een wilsverklaring of -beschikking? Maar wat te doen als mensen de mogelijkheid verliezen om zelf te beslissen, als ze in coma raken of dement worden? Zou er dan niet iemand moeten zijn die als gevolmachtigde optreedt en je geschreven wilsbeschikking gaat uitvoeren? En onder al deze vragen ligt de ultieme vraag van: "Wat is zinvol leven? Wat is waardig leven en wat is ook waardig sterven?"

Op dit moment is er een aantal discussies aan de gang die in de komende tijd steeds actueler zullen worden. De discussie is aangezwengeld door de actiegroep "Uit vrije wil". Men wil het recht hebben om boven de 70 jaar hulp bij zelfdoding te krijgen als men het idee heeft dat het leven is voltooid en dat verder leven geen zin meer heeft.

Levensindeklinieken en ambulante euthanasieteams spelen in deze discussie een rol. Een andere discussie is die over de demente patiënten, oftewel de wilsonbekwame patiënten. Moeten er geen mogelijkheden komen om het leven te beëindigen als er sprake is van een onwaardig bestaan? Moet er niet een legale wilsverklaring komen met een vertrouwenspersoon, vaak een van de kinderen die in plaats treedt van de demente patiënt? Maar geldt dit ook niet voor comapatiënten of voor mensen met ernstige hersenletsels die ook niet meer zelf kunnen beslissen? En ook de discussie over levensbeëindiging bij psychiatrische patiënten moet worden gevoerd.

Bij al deze discussies ligt een basale vraag aan de orde en dat is hoe we aankijken tegen het levenseinde. Accepteren we de dood als behorend bij het leven?

In zijn lezing over dit onderwerp stelt **Prof. Dr. Doeke Post**, hoogleraar sociale geneeskunde, al de hierboven gestelde vragen aan de orde. Hoe kijken we daar vanuit de medische ethiek tegenaan?

Datum: donderdag 15 april
Tijd: 20.00 u.
Plaats: de Herberg

14. Excursie Jorwert / Kleasterochtend.

Nijkleaster biedt bezoekers op de woensdagochtend een moment van rust en stilte met een sober programma. U wordt ontvangen door een team van voorganger en kleaster-kracht. We beginnen om 9.30 u. met een korte ochtend-viering in de kerk van Jorwert.

Na de viering drinken we koffie of thee met kleaster-koeke. Dan volgt de Kleaster-kuier rondom Jorwert in het ritme van "stilte, bezinning en verbinding".

De Kleaster-kuier is afhankelijk van het weer en de deelnemers. Goede wandelschoenen zijn onontbeerlijk. We wandelen vaak over onverharde wegen rondom Jorwert. Vaak duurt de wandeling tussen de 60 en 90 minuten.

Na de wandeling delen we onze *zelf meegebrachte lunch* en kunnen we onze ervaringen delen.

We sluiten af rond 12.30 u.

De groep kan niet groter zijn dan 10 tot 12 personen !!

De kosten bedragen (inclusief reiskosten) € 10.- p.p.

Datum: woensdag 21 april

Tijd: 8.00 u.

verzamelplaats: Parkeerterrein bij de Herberg

15. Film: Marie Heurtin

Frankrijk, eind 19e eeuw. Wanneer Marie – als laatste wanhoopsdaad – door haar ouders bij het Larnay Instituut wordt ondergebracht, weten de zusters geen raad met haar. Marie is namelijk zowel doof als blind.

Zuster Marguerite is echter vastbesloten om de onaangepaste Marie in contact te brengen met de buitenwereld door haar te leren communiceren. Terwijl Marie's belevingswereld langzamerhand groter wordt, gevuld met menselijk contact, vreugde en taal, ontstaat er een tedere band tussen haar en de jonge zuster.

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal.

Deze innemende en ontroerende film van regisseur Jean-Pierre Améris (*Les émotifs anonymes*) ging in première op het filmfestival van Locarno en won daar de Piazza Grande Award.

Datum: donderdag 29 april
Tijd: 20.00 u.
Plaats: de Fontein.

“Breng jij me weg tot aan de brug.
Ik ben zo bang om daar alleen te staan.
Als we daar zijn, ga dan niet direct terug,
maar wacht totdat ik overga en zwaai me na.
Dan voel ik me heel veilig en vertrouwd.

Breng jij me weg tot aan de brug.
Ik heb geen idee, hoe diep het water is.
De overkant lijkt mij zo ver;
Je kunt de oever hier niet zien.
Zover het oog reikt, zie ik mist.
Ik twijfel aan het verder gaan.

De angst voor de dood
is als de angst voor het leven.
Het nieuwe lijkt te groot
om het oude op te geven.
In de diepte van het verlangen
ligt de kennis van het nieuwe leven.
Zoals een vlinder weet van vliegen
in haar donkere cocon.

Breng jij me weg tot aan de brug.
en ga dan niet te vlug terug.
Zwaai jij me na als ik erover ga.
Een heel klein duwtje in de rug
is alles wat ik nog verlang van jou.
Dank voor je liefde en je trouw.
Ik ga nu gauw,
want het begin is reeds in zicht.
Ik voel de warmte van het licht.”

Toine Lacet

